UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Collectio secundæ Canonum, quando & à quo instituta. Confirmata à Concilio Chalcedonensi, & aucta canonibus ejus Concilij. Confirmata etiam à Iustiniano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Visual Library

Chryſoſtomi & Innocentij cum auctoritate legitima canonum Antiochenorum, quòd nondum recepti fuiſſent nec in Occidente, nec in Thracica Diœceſi, ut explicui §. ſuperiore.

IV. Poſt Chryſoſtomum, ante Concilij Chalcedonenſis tempus, canones Nicæni, Ancyrani, Neocæſarienſes, Gangrenſes, Antiocheni, Laodiceni, & Conſtantinopolitani, numero centum ſexagintaquinque, in unum corpus collecti ſunt, Epiſcopi alicujus induſtriâ, fortaſſe Stephani Epheſini Epiſcopi, ut præferebat vetus codex MS. in Bibliotheca Palatina, quemadmodum accepi à viro fide digniſſimo, aut fortaſſe ſynodi cujuſdam Orientalis decreto. Etenim è collectione illa, in qua numerorum continua ſerie canones recenſiti erant, à primo ad ultimum, recitati ſunt in Concilio Chalcedonenſi quatuor canones Concilij Antiocheni, ſuppreſſo nomine Concilij & numero quem inter ceteros canones Antiochenos obtinent. Sed relecti ſunt è codice canonum eo ordine eàque numerorum ſerie qua digeſti ſunt in collectione generali; ita ut canones Antiocheni quartus & quintus recitentur ſub titulo octuageſimæ tertiæ & octuageſimæ quartæ regulæ, & canones decimus ſextus & decimus ſeptimus ſub titulo nonageſimæ quintæ & nonageſimæ ſextæ. Ex eodem codice relectus eſt canon quartus Concilij Nicæni XVI. Iterum ex eodem libro ſynodicum Concilij Conſtantinopolitani, id eſt, definitio ſynodica complectens primum, ſecundum, & tertium canonem illius ſynodi.

V. Cl. Chriſt. Iuſtellus.

Concil. Chalced. Act. IV.

Act. XI.

Act. XIII.

Sed quia canones collectione illa comprehenſi, quamvis utilitate ſua ſatis commendarentur, nondum tamen ab omnibus Eccleſiis, & præcipuè ab Occidentali & Ægyptiaca, probati fuerant, ſtatutum eſt canone primo Concilij Chalcedonenſis ut apud omnes valerent. Verba canonis hæc ſunt; ex verſione Dionyſij Exigui: *Regulas ſanctorum patrum per ſingula nunc uſque Concilia conſtitutas proprium robur obtinere decrevimus.* Adjecti ſunt canones Concilij Chalcedonenſis huic Collectioni: quæ his regulis aucta, non ſolùm per omnes Orientales Eccleſias, ſed etiam in Occidente, plena auctoritate viguit. Ad hanc canonum Collectionem Iuſtinianus reſpiciebat, cùm Novella conſtitutione vim legis canonibus illis tribuit qui editi erant à quatuor Synodis Oecumenicis, aut etiam confirmati, id eſt, qui decreti quidem erant à ſynodis particularibus, ſed confirmati erant canone primo Concilij Chalcedonenſis.

Canon I. Concil. Chalced. Τοὺς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καθ' ἑκάστην σύνοδον ἄχρι τοῦ νῦν ἐκτεθέντας κανόνας κρατεῖν ἐδικαιώσαμεν.

Nov. 131. ἐκτεθέντας, ἢ βεβαιωθέντας.

V. Poſſet aliquis dubitare de canonibus Concilij Chalcedonenſis, quos Ill. Card. Bellarminus robur non habuiſſe ſcribit, niſi quatenus à Pontificibus vel aliis Conciliis renovati ſunt, eo argumento ductus, quòd à Leone I. approbati non ſint; qui ſcribit, ſe non tantùm per Legatos, qui vicem ſuam executi ſunt, *ſed etiam per approbationem geſtorum ſynodalium* eandem cum Concilio Chalcedonenſi iniviſſe ſententiam, *in ſola videlicet fidei cauſſa, propter quam generale Concilium & ex præcepto Chriſtianorum Principum & ex conſenſu apoſtolicæ ſedis placuit congregari.* Cùm ergo geſta in ſola fidei cauſſa Leo approbarit, inde ſequi Bellarminus exiſtimat canones Concilij inutiles & irritos fuiſſe. Sed eam ſententiam depoſuiſſet, ſi perpendiſſet quanta injuria ex hac aſſertione ſedi apoſtolicæ inferretur. Etenim neceſſitas illa confirmandorum Conciliorum, totius orbis teſtimonio ſubruitur, ſi rejecti à Leone canones perinde in Eccleſia viguerint. Atqui nihil certius quàm canones iſtos Chalcedonenſes, ſaltem in Oriente, ſtatim receptos, æqua cum ceteris canonibus auctoritate. Teſtis Collectio Græca, quam Dionyſius Latinè vertit, quæ Chalcedonenſibus canonibus erat inſtructa. Teſtis Theodoretus, qui eos in ſua Synagoge recenſet. Teſtis Iuſtinianus, qui vires legis addit omnibus canonibus editis aut confirmatis à quatuor ſynodis Oecumenicis. Robuſtiùs & ſinceriùs agitur cauſſa Summi Pontificis, ſi dicamus à Leone probatos fuiſſe canones hujus ſynodi, præter XXVIII. quo Epiſcopo CP. nova quædam auctoritas adversùs canones Nicænos deferebatur. Hanc Leonis mentem fuiſſe docet eleganter Facundus Hermianenſis: *Beatiſſimus Leo ſcribens, non ſententiam ſuper Ibæ epiſtolam prolatam, neque epiſcopatum prædicto Ibæ redditum, & cetera quæ in ſynodo Chalcedonenſi de quibuſdam perſonis decreta ſunt, neque canones eccleſiaſticæ diſciplinæ ſalubriter illic à ſanctis patribus conſtitutos attendit, cùm diceret,* Vt ſanctam ſynodum ad extirpandam ſolùm hæreſim & ad confirmationem fidei catholicæ, ſtudio Chriſtianiſſimi Principis congregatam, in occaſionem ambitus trahas, *& his ſimilia, ſed ſuperbam potiùs elationem Conſtantinopolitani Epiſcopi, ſicut verba indicant.* Eadem fuit ſententia Gelaſij, qui ante Facundum reſponderat hæreticis ſynodi Chalcedonenſis oppugnatoribus, aut ex toto admittendam dicentibus, aut ſi ex parte repudianda ſit, firmam ex toto eſſe non poſſe, ſcilicet quæ per incompetentem præſumptionem Anatolij illic tentata ſunt, nulla ratione ſubſiſtere, ſed cetera omnia *quæ ſecundùm*

Bellarm. l. 2. de Rom. Pont. c. 12.

Leo ep. 61. ad Syn. Chalced. habitam.

Facund. Hermian. l. 5. c. 4.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN